

בזורע שמאלי נאמר שמאל דוחה, וימין מקרבתה. שאר על גב שהקדמים בתשרי, שבארוך בו בעלי המשנה, בתשרי עתידים להגאל - תהיה דוחה, כדי שלא ימות מישח בן אפרים. דוחה מתרשי שהיא שמאלי, עד שיקרב ימין, פסח זרוע ימין. לקים בה (מיכה ז) כי מי צאתק מארץ מצרים ארנו נפלאות, זההו בניסן נגאלו ובנין עתידין להגאל, לקים בהם (ישעה נ) ובחסד עולם רחמניתך.

אמר גאלך ה.

ואחר כה כלם נוטלים מגבורה, שמננה מישח בן אפרים, לטל נקמה משונאינו. שכך צריך לנוקות את התבואה, שהם ישראל, בימין, ואחר כה לשרפ את הקש בשמאלי. זהו שפטותך (עובדיה א) והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום. וכנות התבואה זהו העמוד האמצעי, בו בראשית כה ויאסף אל עמי. לאיזה מקום?

לכבוד,

וזשכיה.

אבל בדרגת מישח בן יוסף הוא רומז, (במדבר כה) עתה ילחכו הקהיל את כל סביבתינו לפחות השור את יرك השדה. שעלהם נאמר הלהם צבאי בפרק רשותם כמו עשב וגוו. מפסח ועד תשרי תהיה הגאה, שהוא עד. ומשם ואילך תהיה השמדתם, להשמדם (גאליה) עד עז. (ולא עד בקהל, אלא עד שנגעה לעד) בשהיגיעו לתשרי, שהוא שור, בו לפחות השור.

וסמיכתם (שלישראל והניטה שלם בימין) של ישראל בימין, שהוא אריה. אבל הקמה שלהם בגוף האילן. וזהו כל הפוך פורע בברון, צדיק. שנאמר בו ביוסף הצדיק, בראשית לו והנה חספינה אלמתיכם ותשתחווין לאלפתני.

(פ"א דאייה) דרועא שמאלא, אtmpר ביה, שמאלי דוחה, וימין מקרבתה. דאך על גב (ד"ג ג"ב ע"א) דאקדים בתשרי, דאוקמו ביה מארי מתניתין, בתשרי עתידין להגאל. תהא דוחה, בגין לא ימות מישח בן אפרים, דוחה מראמי דאייה שמאלי. עד דייקרב ימין, פסח דרועא ימיא. לקים ביה, (מיכה ז) כי מי צאתק מארץ מצרים ארנו נפלאות, והאי איהו בניסן נגאלו ובנין עתידין להגאל. לקים בהון (ישעה נ) ובחסד עולם רחמניתך אמר גאלך יי'. ולבחר נטלי כלו מגבורה, דמניה מישח בן אפרים, לנטלא נוקם משונאו. דהבי בעי לנקהה עבורא, דאיינון ישראאל, בימיא. ולבחר לאוקדא קש, בשמאלא. הדא הוא דכתיב, (עובדיה א) והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום. ובנישו דעבורא, דא עמידא דאמצעיתא. ביה בראשית כה) ויאסף (אל עמי). לאן אחר. לבייטה, דא שכינתא.

אבל בדרגת מישח בן יוסף, איהו דכא רמייז, (במדבר כב) עתה ילחכו הקהיל את כל סביבתינו כלוחז השור את יرك השדה. דעליהו אtmpר, (תהלים צב) בפרק רשותם כמו עשב וגוו. מפסח ועד תשרי, יהא פורקנא דאייהו עד. וממן ואילך יהא השמדה דלהון, (תהלים צב) להשמדם (פורקנא) עד עז. (נ"א ולא עד בקהל, אלא עד רמשטי לעז, מטהנו ואילך להשמדם עד עז) בד מטו לתשורי דאייהו שור, ביה כלוחז השור.

וסמיכבה (ס"א רישראל ומטו רלהון בימייא וכו') דלהון דישראל, בימייא דאייהו אריה. אבל קימה דלהון בגופא דאלנן. והאי איהו כל הפורע כורע בברון, צדיק. אtmpר ביה ביוסף הצדיק, בראשית לו והנה חספינה

וזהו (רות) חי ה' שכבי עד הבקר. וכל הזוקר זוקף בשם - ברגת משה רבנו למעלה. (ובמשה) ומשה למטה, בו יקומו כל ישראל כמו איברים של הגוף, שבו כל זוקפים בעמידה. ובזה הוא כל הזוקר זוקף בשם, משום שעליו נאמר (שםות לו) לאך עך בשם.

יהו משים בן דוד, שהוא אריה, מיימינו, וממשיכם בן יוסף, שהוא שור, ממשMAIL. מימין אברהם, ממשMAIL יצחק, והוא השדר באמצע. השלשת שליהם מצד של יעקב. שי' של משה, קדשה לך ישיש. מצד של אריה שלשת פנוי האבות נקראו אריות. בקר. מצד של שמאל נקראו פרים מגנחים. ומצד האמצע נקראו נשרים, ועליהם נאמר (שםות יט) ואשא אתכם על בנפי נשרים ואבא אתכם אליו. הרי הם ט'. עシリ ורביעי אדים (מה שמנו) של משה שרווכב על שלוש חיות.

ונאמר בישראל, (בראשית א) וירדו ברגת הים, ברגת הים - המנים על הים בצד של הנחש, שהיה שרה של מצרים, שהתפשת בגאות האחורייה מים עד ים. ובעוות השמים - ערוביה רעה. עמלקים, נפילים, תערובת של כל האמות בכל צד גגולות האחורייה, בין בישראל, בין בישמעאל, בין בעשו. ובבהמה - אלו בני עשו ששילוטונם בכל הארץ.

ויתקים בפסחית, (וחלים עט) וירד מים על ים ומנהר עד אפסי ארץ. וכך בשני משיחים, וכך בישראל, והכל בזכות מ"ה (שם) של משה. ויביאו נס של משה בן דוד מיהודה - אריה רשים עליו, וגס של משה בן יוסף - שור רשות עליו. וגס של שלילה - אריה לימן, שור לEMAIL, ונשר באמצע, ואדם על כלם. וארבע פנים לכל

אלמוניכם ותשתחווין לאלמתה. וזהו איהו, (רות) חי יי' שכבי עד הבкар. וכל הזוקר זוקף בשם, דמשה רבינו לעילא. (ס"א ובמשה) ומשה לתטא, ביה יקומו כל ישראל, כאברהין הגופא, הבהה בלהו זקיין בעמידה. ובזה איהו כל הזוקר, זוקף בשם, בגין דעליה אמר, (שםות לו) לאך עך בשם.

יהו משים בן דוד, דายהו אריה, מיימינה. וממשיכם בן יוסף, דאייהו שור, ממשMAIL אליה. מימינא אברהם, ממשMAIL יצחק, ואייהו נשר באמצעתה. שלשת דלהון, מפטרא דיעקב. שי' דמשה, קדושה לך ישיש. מפטרא דאריה, ג' אנפין דאבחן, אתקראי או אריות. בקר. מפטרא דשMAIL אתקראי או פרים מגנחים. ומפטרא דאמצעיתא, אתקראי או נשרים. וועליהו אמר (שםות יט) ואשא אתכם על בנפי נשרים ואביה אתכם אליו. ה' אינון תשעה. עשריה, ורביעיה, אדם (מה שמו) דמשה דרכיב על תלת חיון.

ואתמר בישראל, (בראשית א) וירדו ברגת הים, ממנו דימה, בסטרא דנחש, דהוה שרה למצרים, דאתפשט בגולותה בתרא, מים עד ים. ובעוות השמים, ערוביה בישא. עמלקים, נפילים, פערובת דכל אומין, בכל סטרא, בגולותה בתרא, בין בישראל, בין בישמעאל, בין בעשו. (באותות העילופים) ובבהמה,

אלין בני עשו. דשולטנתהון בכל הארץ. יותקים במשיח, (תהלים עט) וירד מים עד ים ומנחר עד אפסי ארץ. וחייב בב' משיחין, וחייב בישראל, וכל איזכהה מ"ה דמשה. ויתון, גס דמשיח בן דוד, (שם) דמשה. ויתון, גס דמשיח בן דוד, מיהודה, אריה רשים עלייה, וגס דמשיח בן יוסף, שור רשים עלייה. וגס דשלילה, אריה